

Sygn. akt I ACa 112/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2014r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA Ewa Kaniok

Sędzia SA Zbigniew Cendrowski (spr.)

Sędzia SA Bogdan Świerczakowski

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Baranowska

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w Ł.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 12 listopada 2013 r.

sygn. akt I C 825/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od (...) spółki akcyjnej z siedzibą w Ł. na rzecz (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym .

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 maja 2013 r. powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w Ł. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwany (...) Publiczny Szpital (...). W. (...) z siedzibą w W. ma zapłacić na jego rzecz 126.394,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 maja 2013 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu i rozpoznanie sprawy pod jego nieobecność.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 20 maja 2013 r. Sąd Okręgowy w Łodzi uwzględnił w całości żądanie pozwu.

W piśmie procesowym z dnia 23 maja 2013 r. pełnomocnik powoda ograniczył żądanie pozwu w zakresie kwoty 490,74 zł, żądając zapłaty kwoty 125.903,86 złotych na którą składają się kwota 113.729,67 zł tytułem należności głównej oraz kwota 12.174,19 zł tytułem odsetek.

W terminie ustawowym pozwany (...) Publiczny Szpital (...). W. (...) z siedzibą w W. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, w których zaskarżył nakaz zapłaty w całości wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa w całości z zasądzeniem od powoda kosztów procesu. Jednocześnie pozwany wniósł o nieobciążanie pozwanego szpitala kosztami procesu.

Z ostrożności procesowej pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 125.920,68 zł oraz oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania poprzez zapłatę żądanej kwoty w sześciu ratach, płatnych miesięcznie począwszy od miesiąca następującego po miesiącu w którym uprawomocni się wyrok, przy czym pierwsza rata płatna będzie w wysokości 25.920,68 zł., a pozostałe 20.000 zł. oraz o odstąpienie od obciążania kosztami postępowania pozwany szpital.

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w Łodzi przekazał przedmiotową sprawę według właściwości miejscowej do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie.

Wyrokiem z dnia 12 listopada 2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie:

1. oddalił powództwo;

2. zasądził od (...) S.A. z siedzibą w Ł. na rzecz (...) Publicznego Szpitala (...). W. (...) w W. kwotę 3.617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

3. zasądził od (...) S.A. z siedzibą w Ł. na rzecz Skarbu Państwa - kasa Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 4.740 zł tytułem części niewiszczonej opłaty od pozwu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 8 czerwca 2011 r. pomiędzy pozwanym a wykonawcą - (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. została zawarta umowa nr (...), której przedmiotem była dostawa tlenu medycznego wraz dzierżawą butli w ilości i asortymencie wyszczególnionym w tabeli asortymentowo - cenowej stanowiącej integralny załącznik do umowy o parametrach i jakości zgodnej z normami i obowiązującymi przepisami sukcesywnie w okresie 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; wartość przedmiotu umowy strony określiły na kwotę brutto 664.031,74 zł, która nie mogła ulec zmianie. Za dostarczony towar wykonawca - (...) spółka z o.o. zobowiązał się wystawiać faktury według cen jednostkowych ustalonych w ofercie, a zapłata miała nastąpić przelewem na jej podstawie w ciągu 90 dni od daty otrzymania faktury i jej zaakceptowania.

W dniu 16 czerwca 2011 r. pomiędzy pozwanym a wykonawcą - (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. została zawarta umowa nr (...), której przedmiotem była dostawa dwutlenku węgla i powietrza syntetycznego wraz dzierżawą butli w ilości i asortymencie wyszczególnionym w tabeli asortymentowo - cenowej stanowiącej integralny załącznik do umowy o parametrach i jakości zgodnej z normami i obowiązującymi przepisami sukcesywnie w okresie 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; wartość przedmiotu umowy strony określiły na kwotę brutto 10.375,05 zł, która nie mogła ulec zmianie.

W dniu 20 października 2011 r. pomiędzy pozwanym a wykonawcą - (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. została zawarta umowa nr (...), której przedmiotem była sprzedaż i dostawa azotu ciekłego w ilości i asortymencie wyszczególnionym w tabeli asortymentowo - cenowej stanowiącej integralny załącznik do umowy o parametrach i jakości zgodnej z normami i obowiązującymi przepisami sukcesywnie w okresie 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; wartość przedmiotu umowy strony określiły na kwotę brutto 17.650,50 zł, która nie mogła ulec zmianie.

W dniu 20 grudnia 2011 r. pomiędzy pozwanym a wykonawcą -

(...) spółka z o.o. z siedzibą w W. została zawarta umowa nr (...), której przedmiotem była dostawa podtlenku azotu wraz z dzierżawą butli - pakiet (...) w ilości i asortymencie wyszczególnionym w tabeli asortymentowo - cenowej stanowiącej integralny załącznik do umowy o parametrach i jakości zgodnej z normami i obowiązującymi przepisami sukcesywnie w okresie 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; wartość przedmiotu umowy strony określiły na kwotę brutto 30.444,94 zł, która nie mogła ulec.

W dniu 18 czerwca 2012 r. pomiędzy pozwanym a wykonawcą - (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. została zawarta umowa nr (...), której przedmiotem była dostawa tlenu medycznego wraz z dzierżawą butli - pakiet nr(...) w ilości i asortymencie wyszczególnionym w tabeli asortymentowo - cenowej stanowiącej integralny załącznik do umowy o parametrach i jakości zgodnej z normami i obowiązującymi przepisami sukcesywnie w okresie 12 miesięcy od daty zawarcia umowy; wartość przedmiotu umowy strony określiły na kwotę brutto 788.390,95 zł, która nie mogła ulec zmianie.

W każdej z tych umów strony ustaliły, iż za dostarczone towary wykonawca - (...) spółka z o.o. zobowiązał się wystawiać faktury według cen jednostkowych ustalonych w ofercie, a zapłata miała nastąpić przelewem na jej podstawie w ciągu 90 dni od daty otrzymania faktury i jej zaakceptowania. Strony umówiły się, że wykonawca nie może przenieść wierzytelności wynikającej z tej umowy na stronę trzecią, przyjmując poręczenia lub przekazu w zakresie wynikającym z tej umowy oraz podjąć jakichkolwiek działań skutkujących przeniesieniem wierzytelności na podmiot trzeci bez pisemnej zgody zamawiającego oraz jego organu założycielskiego - Centrum Medycznego (...), a także nie może udzielić upoważnienia, które skutkowałoby uprawnieniem podmiotu trzeciego do dochodzenia wierzytelności wynikającej z tej umowy.

W dniu 16 sierpnia 2012 r. (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. zawarła z (...) S.A. z siedzibą w Ł. umowę gwarancyjną, na mocy której powodowa Spółka zobowiązała się względem swego kontrahenta przeprowadzić w jego imieniu wszelkie czynności prawne i faktyczne mające na celu odzyskanie wierzytelności (...) wraz z należnymi odsetkami za opóźnienie w stosunku do pozwanego. Powódka zobowiązała się, że na skutek podjętych przez nią działań pozwany zapłaci swoje zobowiązania wobec spółki (...) do określonego w załączniku nr (...) to jest do dnia 31 sierpnia 2012 r. Spółka (...) oświadczyła, że wierzytelności wobec pozwanego są wymagalne, bezsporne i nieprzedawnione, a powódka zobowiązała się, że jeżeli w terminie określonym w załączniku nr(...) (do dnia 31 sierpnia 2012 r.) przeprowadzona przez nią restrukturyzacja wierzytelności nie doprowadzi do spłaty całości lub części zobowiązań pozwanego wówczas powódka odpowiedzialna będzie względem (...) do wysokości zobowiązań pozwanego. Od tej odpowiedzialności powódka zostanie zwolniona w przypadku naprawienia szkody spółki (...), czyli zapłaty równowartości zobowiązań pozwanego na dzień płatności powódki, co wyczerpie roszczenia spółki (...) względem powódki w całości. Strony tej umowy postanowiły, że po dokonaniu zapłaty powódka nabędzie roszczenie wobec dłużnika.

O zawarciu umowy gwarancyjnej pozwany szpital został poinformowany przez spółkę (...) pismem z dnia 20 sierpnia 2012 r. Pozwany nie wyraził zgody na zmianę swego wierzyciela, powołując się na umowę gwarancyjną, w dniu 31 sierpnia 2012 r. powód zapłacił na rzecz (...) spółki z o. o. z siedzibą w W. za pozwanego kwotę 116.025,26 zł.

Sąd uznał powództwo jest niezasadne i podlegało oddaleniu, już z uwagi na brak legitymacji czynnej powoda do dochodzenia objętej pozwem wierzytelności. Sąd wskazał, że z treści umów zawartych przez pozwany szpital i (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. oraz umowy gwarancyjnej zawartej przez powoda z (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. w dniu 16 sierpnia 2012 r. prowadzi

do jednoznacznego wniosku, że powodowi nie przysługuje przymiot wierzyciela w stosunku do pozwanego szpitala. W umowach z dnia 8, 16 czerwca oraz 20 października i 20 grudnia 2011 r. i 18 czerwca 2012 r. strony tych umów zgodnie wyłączyły możliwość zmiany wierzyciela.

Powołując się na art. 518 k.c. Sąd stwierdził, że nie zachodzą w niniejszej sprawie okoliczności przejęcia wierzytelności bez pisemnej zgody dłużnika. Z uwagi na zakaz podejmowania przez wykonawcę -

(...) spółka z o.o. w W. wszelkich czynności skutkujących zmianą wierzyciela, ustanowiony w § 8 ust. 5 i 6 każdej z tych umów po stronie powodowej Spółki (...) nie powstało w ogóle zobowiązanie wynikające z umowy gwarancyjnej. Oznacza to, że powodowa Spółka nie może być uznana za podmiot, o którym mowa w § 1 pkt 1 art. 518 k.c., gdyż brak jest podstaw do przyjęcia, iżby spółka (...) była osobiście odpowiedzialna za dług pozwanego szpitala. W tym wypadku, dla skutecznego podstawienia osoby trzeciej (tu: powodowej spółki) w prawa wierzyciela konieczna była zgoda dłużnika (tu: pozwanego szpitala), pod rygorem nieważności wyrażona na piśmie (art. 518 § 1 pkt 3 k.c.), a poza sporem, jak zaznaczył Sąd, pozostaje, że takiej zgody pozwany szpital nie wyraził.

Sąd uznał za nieuzasadnione twierdzenie powódki, iż w okolicznościach sprawy nie doszło do zmiany wierzyciela, lecz do powstania nowego roszczenia przysługującego powódce wobec pozwanego w oparciu o umowę z 16 sierpnia 2012 r., której podstawy prawnej powódka upatruje nie w przepisach regulujących przelew wierzytelności, czy wejście w prawa zaspokojonego wierzyciela, lecz w treści art. 391 k.c. Mając na uwadze § 8 ust. 5 i 6 każdej z umów, Sąd uznał, że zgodnym zamiarem stron było zobowiązanie się wykonawcy do nie przeniesienia na rzecz osoby trzeciej wierzytelności z niej wynikającej. Sąd zauważył, że umowa gwarancyjna z dnia 16 sierpnia 2012 r. w istocie sprowadza się do dokonania zmiany wierzyciela pozwanego - wbrew zapisom umów łączących spółkę (...) spółka z o.o. z pozwanym szpitalem. Brak zgody pozwanego szpitala i jego podmiotu założycielskiego na tego rodzaju czynność prawną skutkującą zmianą osoby wierzyciela szpitala powoduje, że dochodzenie roszczeń z umowy gwarancyjnej ocenić należy jako nadużycie prawa nie zasługujące na przyznanie mu ochrony prawnej - a to na podstawie art. 5 k.c.

Sąd zaznaczył, że profesjonalny podmiot, jakim jest powódka - przed zawarciem umowy gwarancyjnej ze spółką (...) winien był zapoznać się szczegółowo z umowami jakimi był związany pozwany szpital z kontrahentem spółką (...), a z nich jasno wynika zakaz podejmowania bez pisemnej zgody szpitala jakichkolwiek czynności, które w efekcie skutkować będą zmianą wierzyciela. Podpisanie umowy z

16 sierpnia 2012 r. bez zapoznania się z treścią tych umów lub po zapoznaniu się z jej postanowieniami i wbrew nim - stanowi zachowanie, któremu nie można przydać waloru zgodności z prawem i udzielić żądaniu powódki takiej ochrony.

W niniejszej sprawie choć strony umowy z dnia 16 sierpnia 2012 r. zawarły nie umowę poręczenia, lecz „umowę gwarancyjną”, to Sąd uznał, że umowa ta została zawarta dla pozorów w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., tj. dla ukrycia przelewu wierzytelności, który wyłączył strony umów z dnia 8, 16 czerwca oraz 20 października i 20 grudnia 2011 r. i 18 czerwca 2012 r. bez pisemnej zgody pozwanego szpitala. Na pozorność umowy z 16 sierpnia 2012 r. wskazuje skutek w postaci zmiany wierzyciela jakim obecnie chce stać się względem pozwanego, powódka.

Sąd wskazał, że pełnomocnik powoda ograniczył roszczenie w piśmie procesowym z dnia 23 maja 2013 r. w zakresie kwoty 490,74 zł, żądając zapłaty kwoty 125.903,86 zł na którą składają się kwota 113.729,67 zł tytułem należności głównej oraz kwota 12.174,19 zł tytułem odsetek, jednakże nie złożył oświadczenia czy cofa pozew. Sąd przyjął zatem, iż również w tym zakresie powód popiera pozew.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie drugim na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., a w punkcie trzecim na podstawie art.

130³ § 2 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie dnia 12 listopada 2013 r. wniosła powódka. Orzeczeniu temu zarzuciła naruszenie art. 328 § 1 k.p.c. w zw. z art. 57 § 1 k.c., art. 233 § 1 w zw. z art. 65 § 1 k.c. oraz art. 83 § k.c., art. 227 k.p.c. w zw. a art. 328 § 1 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 83 k.c., a także art. 57 § 1 k.c., oraz art. 57 § 1 k.c. w zw. z art. 5 k.c., art. 391 k.c. w zw. z art. 518 § 1 k.c. i art. 405 k.c. Powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie kwoty 125.903,86 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 13 maja 2013 r. do dnia zapłaty, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację powódki, strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona.

Nie są uzasadnione zarzuty naruszenia prawa procesowego, odnoszące się do oceny dowodów i ustaleń faktycznych. Sąd Apelacyjny władny jest i zobowiązany czynić samodzielnie ustalenia faktyczne na podstawie własnej oceny dowodów. Skarżący zaś nie wskazuje, jakie konkretnie dowody zostały błędnie ocenione przez Sąd Okręgowy lub nie zostały poddane ocenie.

Bezzasadny jest też zarzut dotyczący treści uzasadnienia skarżonego wyroku. Sąd Okręgowy dokonał niezbędnych ustaleń faktycznych, wyjaśnił, na podstawie jakich dowodów to uczynił, odnosząc się do umów łączących stronę pozwaną z – wykonawcą – (...) – spółka z o.o. w W., jak też umowy z 16 sierpnia 2012 r. zawartej przez tę spółkę z powodem – (...) S.A. w Ł.. Dokonał oceny tych dowodów a następnie ustalił treść zawartych umów. Przedstawił też obszerną ocenę prawną, analizując charakter prawny umowy z 16 sierpnia 2012 r.

Pozbawione podstaw są również zarzuty naruszenia prawa materialnego.

Sąd Apelacyjny, uzupełniając ustalenia i oceny prawne Sądu Okręgowego, wskazuje, że w sprawie niniejszej problem nie leży w tym, jak wskazuje to skarżący w swoich zarzutach i ich uzasadnieniu, że dostawca zawarł tzw. umowę gwarancyjną, a powód spełnił określone świadczenia na rzecz pozwanego, ale w tym, że zawarta umowa jest umową zawartą dla pozorów, ukrywając inną czynność prawną – przelew wierzytelności.

Na wstępie należy jedynie przypomnieć, że tak umowy pozwanego z wykonawcą, jak i umowa wykonawcy z powodem zostały zawarte w 2011 i 2012 r., a zatem już pod rządami ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

Jak wynika z treści umowy z 8 czerwca 2011 r. (k. 158 – 162), z dnia 16 czerwca 2011 r. (k. 163 – 168), z dnia 20 października 2011 r. (k. 168 – 171), z 20 grudnia 2011 r. (k. 172 – 176), z dnia 18 czerwca 2012 r. (k. 177 – 181) – zapłata należności za dostarczony towar będzie dokonywana każdorazowo na podstawie faktury VAT w terminie do 90 dni od daty otrzymania faktury i zaakceptowania jej przez zamawiającego (tzn. pozwanego).

Jak wynika z treści załącznika (...) do umowy z 16 sierpnia 20 grudnia 2012 r. (karta 19 akt), powód dochodzi zapłaty w związku z fakturami wystawionymi przez dostawcę najwcześniej 21 marca 2012 r. Zobowiązanie pozwanego wobec

dostawcy powstało zatem po tej dacie, co oznacza, że zastosowanie ma przepis art. 54 pkt 5 i 6 ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, że wszystkimi tego skutkami.

Zgodnie z treścią cytowanego przepisu czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot tworzący. Czynność prawna dokonana z naruszeniem ust. 2 – 5 jest nieważna. Jest notorium, że powód jest instytucją zajmującą się obrotem wierzytelnościami, przy czym zawierał on już wcześniej podobne umowy z wierzycielami zakładów opieki zdrowotnej (twierdzenia stron, wyroki SO w Częstochowie V GC 169/12 k. 245 – 253, wyrok SO w Krakowie z 24 kwietnia 2013 r. k. 254 – 266, wyrok SO w Łodzi GC 7/13 k. 313 – 327, wyrok SA w Krakowie I ACa 935/13 k. 328 – 347, wyrok SO w Łodzi I C 313/13 k. 348 – 356).

Stwarza to domniemanie, że powód znał treść zastrzeżenia umownego, określonego w umowie pozwanego z dostawcą o zakazie przenoszenia wierzytelności, wynikającego z takich umów, zakazie przyjmowania poręczeń oraz zakazie podejmowania jakichkolwiek działań skutkujących przeniesieniem wierzytelności na podmiot trzeci bez pisemnej zgody zamawiającego oraz jego organu założycielskiego, a co najmniej, przy dołożeniu należytej staranności, mógł o takim umownym zakazie dowiedzieć się (vide też co do wiedzy nabywcy – wyrok SN z 5 kwietnia 2006 r. – I CSK 189/05). Sąd Apelacyjny podziela pogląd wyrażony w uchwale SN z 20 kwietnia 2012 r. o III CZP 10/12, iż pozorna umowa poręczenia, zawarta dla ukrycia umowy przelewu wierzytelności przez wierzyciela zakładu opieki zdrowotnej z podmiotem profesjonalnie zajmującym się obrotem wierzytelności i pozasądową windykacją wierzytelności, może naruszać umowny zakres zawarcia umowy przelewu wierzytelności.

W realiach niniejszej sprawy umowa z 16 sierpnia 2012 r. taki zakaz tak umowny jak i ustawowy narusza.

W § 1 ust. 1 strony określiły przedmiot umowy – w sposób dość enigmatyczny, ale wskazujący bardziej na umowę zlecenia, a nie umowę gwarancji (poręczenia).

Treść tego postanowienia umownego (przedmiotu umowy – to znaczy zakresu obowiązków powoda) należy skonfrontować z treścią załącznika

1 (k. 15 akt), z którego wynika, że strony ustaliły, że „spółka” – to jest powód, będzie zobowiązana wobec wierzyciela pozwanego (spółki

(...)) do zapłaty już 31 sierpnia 2012 r. (k. 19). Oznacza to, że powód miał od momentu zawarcia umowy (16 sierpnia) dwa tygodnie na dokonanie określonych w § 1 czynności związanych z odzyskaniem długu. Jest to termin nierealny, o czym świadczą też czynności podjęte przez powoda, a mające zapewnić odzyskanie długu. W dniu zawarcia umowy pismo do pozwanego wystosował przy tym nie powód, a wierzyciel (k. 108).

Jedyną czynnością, jaką wykonał powód w ramach zobowiązania wynikającego z umowy z 16 sierpnia 2012 r. było jego pismo wystosowane do pozwanego sygnowane datą 20 sierpnia 2012 r.

W piśmie tym zawarta jest informacja o skutkach nie odzyskania długu pozwanego. Była to zatem – w wykonaniu umowy z 16 sierpnia

2012 r. – jedyna czynność powoda. Powyższe świadczy o pozorności tej umowy i o jej rzeczywistym celu – jakim jest przejęcie (przelew) wierzytelności.

Wskazuje na to również zapis zawarty w pkt 3 paragrafu

5 zabraniający wierzycielowi pozwanego (Spółce (...)) przyjmowania od swojego dłużnika (pozwanego) należnych świadczeń.

Żadna ze stron nie przedstawiła dowodów, które umożliwiłyby inną wykładnię treści umowy, niż to uczynił Sąd Apelacyjny.

Umowa z 16 sierpnia 2012 r. jest nieważna – tak stosownie do treści ar. 83 § 1 k.c., jak i zgodnie z treścią art. 54 ust. 5 i 6 ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

Nie jest również uzasadniony zarzut niezastosowania przepisu art. 405 k.c. Powód w toku postępowania przed Sądem Okręgowym nie przedstawił ani dowodów ani nawet twierdzeń co do okoliczności faktycznych, które winny stanowić podstawę faktyczną takiego żądania. Jednym z istotnych elementów takiej podstawy faktycznej jest wzbogacenie (uzyskanie bezpodstawnej korzyści) drugiej strony.

W sprawie niniejszej brak jest podstaw do oceny, że strona pozwana uzyskała bądź może uzyskać taką korzyść – i to kosztem powoda. Wobec tego, że umowa z 16 sierpnia 2012 r. jest nieważna, po stronie pozwanej pozostaje w dalszym ciągu zobowiązanie wobec dostawcy z tytułu niespełnionych wobec niego świadczeń wynikających z umowy z tymże dostawcą.

W związku z poczynionym przez Sąd Apelacyjny ustaleniem rzeczywistej treści umowy z 16 sierpnia 2012 r. i oceną prawną co do pozorności i nieważności tej umowy – bezprzedmiotowe jest odnoszenie się do zarzutu naruszenia przepisu art. 5 k.c.

Co do zarzutu naruszenia przepisu art. 57 § 1 k.c. - to przepis ten nie był przez Sąd Okręgowy stosowany, a skarżąca nie wskazała w jaki sposób Sąd Okręgowy przepis ten naruszył.

Co do zarzutu naruszenia przepisu art. 518 § 1 k.c. to wobec nieważności umowy z 16 sierpnia 2012 r. – nie zachodzą przesłanki określone w tym przepisie.

Z tych wszystkich względów orzeczono zgodnie z art. 385 k.p.c.

O kosztach orzeczono stosownie do rozstrzygnięcia, zgodnie z § 6 pkt 6 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 18 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...).